

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, la. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121, 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta. 07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net**Subscripcions:** 902 131 025.**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.**Editor:** Eliseu Climent.**Coordinació:** Jaume Monzó.**Redacció de València:** Núria Cadenas, Miquel Calvet, Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.**Redacció de Barcelona:** Bàrbara Amorós, Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.**Producció:** Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).**Rúbriques:** Francesc Bayarri, Toni Cañis, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.**Corresponsals:** Pere Codonyan i Èric Forcada (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Vallis (Andorra).**Col·laboradors:** Gemma Aguilera, Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Alcía Toledo, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.**Col·laboradors gràfics:** Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.**Disseny:** Enric Satué.**Foto portada:** Efe.**Arxiu:** Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano (*Documentació*).**Publicitat i promoció:** Salva Martínez i Pepa Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.**Subscripcions:** Quica Sena.**Administració:** Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.**Fotomecànica i impressió:** Rivadeneyra, SA.**Dipòsit legal:** V-853-1984.**Preu a la Catalunya Nord:** 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electrònic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

L'atemptat que va colpejar Madrid l'11 de març va provocar, per part del Govern espanyol, una reacció sorprenent. A l'hora de tancar aquesta edició, l'executiu d'Aznar encara no havia dit públicament que el primer sospitós de les deu explosions en diferents trens de rodalia era Al-Qaida. Tot i que s'havia trobat una furgoneta amb set detonadors i cintes de casset en àrbit al costat de l'estació de Renfe d'Alcalá de Henares, d'on havien sortit la majoria dels trens afectats pels atemptats, no es donava cap credibilitat a una carta d'una cèl·lula d'Al-Qaida que reivindicava l'atemptat. Dos detalls que, moltes altres vegades, han servit per a incriminar immediatament i sense cap dubte altres grups terroristes no eren prou, ni dijous, dia 11, ni divendres, dia 12, per incriminar el grup fonamentalista. La principal sospitosa era ETA, tant per al ministre de l'Interior Ángel Acebes, com per al president espanyol, José María Aznar, tot i que aquest últim no va esmentar ni una vegada les sigles d'aquest grup. ETA continuava sent el punt de mira del Govern espanyol, malgrat que les dimensions de l'atemptat eren com a poc, deu vegades més greus que l'atemptat més mortífer que mai havia comès i que el *modus operandi* diferia del seu: d'una banda, acostumen a avisar, i d'una altra, no han utilitzat mai una cadena d'explosions tan coordinada i extensa.

Però el pitjor de tot seria que aquesta negació de l'autoria d'Al-Qaida tinguera un objectiu polític. Algunes fonts asseguren que el ministre de l'Interior, Ángel Acebes, no va fer públiques les notícies sobre la troballa de l'esmentada furgoneta amb detonadors fins que el PSOE el va pressionar perquè ho fera. Sembla que el PSOE es va assabentar de l'existència de la furgoneta gràcies a un alt responsable policial preocupat per l'ocultació d'informació del Govern espanyol. Això, doncs, invalidaria la possible excusa que el silenci de l'executiu està justificat per a facilitar les investigacions de les forces de seguretat.

Aquests fets significarien també una greu irresponsabilitat que podria posar en perill la seguretat dels ciutadans d'arreu d'Europa: ETA no acostuma a fer accions sincronitzades en diverses ciutats, però Al-Qaida pot coordinar diverses explosions a diferents punts de l'estat o d'Europa. Quan, el divendres, dia 12, va guanyar força la teoria que Al-Qaida n'era l'autora, els cossos de seguretat de París i Londres, entre altres ciutats europees, van reaccionar ràpidament amb l'aplicació de mesures extraordinàries per evitar possibles atemptats. Per tant, l'ocultació d'informació durant sis o vuit hores seria una greu irresponsabilitat.

Que això haja passat dos dies abans de les eleccions generals, a més, significaria un ús polític del terrorisme i de les seues víctimes —el pitjor que s'hauria fet mai—: ocultar informació sobre l'entrada en escena d'Al-Qaida tres dies abans de les eleccions, amb el dia de reflexió pel mig i la inclusió de la defensa de la Constitució en el lema de les manifestacions no es pot qualificar d'altra manera.

Als nostres lectors

El passat dijous 11 de març la ciutat de Madrid va viure una massacre inqualificable que a l'hora de tancar l'edició d'aquest setmanari, divendres 12, de vesprada, havia causat ja 199 morts i més de 1.400 ferits. En el moment d'escriure el nostre reportatge de portada sobre aquesta tragèdia no se sabia amb certesa quin grup era l'autor d'aquest atemptat, però tot apuntava al fet que fóra algun grup vinculat al terrorisme islàmic, i no a ETA, com en un primer moment havia assegurat el Govern espanyol. És per aquesta raó que hem pres com a pressupòsit de la nostra reflexió que Al-Qaida o algun grup relacionat va ser l'autor d'aquesta massacre. En cas que no haguera estat així, efectuaríem en el pròxim número les rectificacions pertinents.

Miquel Calvet, redactor